Ч. 247. Субота 2 (15) падолиста 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї.
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно „ —·90
Поодиноке число 6 с

## Вісти політичні.

*(До ситуациї. — З ради державної. — Социялісти в німецкім парляменті).*

Молодоческий клюб видав урядовий комунікат, в котрім каже, що промова дра Кербера не змінила загального положеня і що між послами ческими нема ніяких партий і противних собі напрямів. З того комунікату виходить, що тактика молодоческого клюбу полишить ся поки-що така сама як доси. Politik впевнює, що в посольских кругах оповідають, що Цісар присьвячує незвичайну увагу подіям на поли внутрішної політики особливо заходам дра Кербера, аби парлямент зробити спосібним до праці. Особливо зависить Цісареви на переведеню в парляменті войского закона і буджетової провізориї.

Вчерашне засіданє палати послів було взагалі мляве. Обговорювано лише справу двоязичних написів на ческих зелізницях, а доперва на нині заповідають бурдиве засіданє і нові сварні між социялістами і антисемітами з нагоди дискусиї над віденьскими виборами.

Супротив того, що опозиция в німецкім парляменті при помочи поіменних голосовань старає ся убити митові предложеня, п. Шпан поставив внесенє, аби яко першу точку порядку дневного слідуючого засіданя поставити внесенє Айхбіхлера о зміну реґуляміну що-до поіменних голосовань. То викликало дуже бурливу дискусию. Бебель заявив, що коли би внесенє Айхбіхлера принято, социялісти при кождій нагоді зажадають, аби палата була в компдеті і зажадають 700 поіменних голосовань. Може прийти також до сцен, які були в австрийскім парляменті. Внесенє Шпана ухвалено 187 голосами против 67 і внесенє Айхбіхлера має нині станути на першім місци порядку дневного.

## Загальні збори „Народної Торговлї“.

(Дальше.)

Потім слїдувало справозданє білянсове дра Стефана Федака:

Минувший XVIII рік адм. приніс Товариству як і попередні літа добрі успіхи і дальші доказа правильного розвою. Торги взагалї, а з осібна торги крамниць, змогли ся знов в тім роцї. Уторговано іменно:

в централї 65428·15

| складах | | в тім крамн. | при тім на суму | признано опус. |
|---|---|---|---|---|
| у Львові | 155118·59 | 149 | 55345·03 | 7042·81 |
| Станиславові | 218379·27 | 90 | 103756·91 | 11418·71 |
| Перемишли | 130247·32 | 97 | 90377·85 | 8586·20 |
| Терноподи | 81175·01 | 31 | 19067·58 | 1976·91 |
| Дрогобичи | 97460·— | 42 | 58709·55 | 6753·08 |
| Коломиї | 90887·41 | 44 | 27297·92 | 1205·60 |
| Стрию | 136043·08 | 95 | 63067·58 | 7541·19 |
| Снятині | 73024·70 | 48 | 29643·63 | 1409·71 |
| Самборі | 60689·77 | 14 | 2574·78 | 390·66 |
| Рогатині | 47865·86 | 20 | 6261·57 | 846·14 |
| Бродах | 66481·59 | 42 | 28428·86 | 1869·23 |
| Саноції | 45881·85 | 24 | 3053·71 | 524·55 |
| Городенції | 33926·63 | 23 | 6987·82 | 617·35 |
| Борщеві | 57277·30 | 25 | 27149·03 | 1283·60 |
| Золочеві | 114001·51 | 67 | 72668·13 | 10029·01 |
| разом | 1473888·04 | 811 | 594389·95 | 61494·75 |

Торги ті принесли зиску брутто 144802·76
До чого еще доложити треба зиск з ескoнту . . . 15001·22
разом отже зискано 159803·98
Видатки на кошта адміністрациї були менші бо всего . 120938·37
Проценти від вкладок заплачено зглядно дописано . . 31657·49

Тогди піднесли ся головно через більший рух крамничний, при котрім одвак зиск есть мінімальний задля давних опустів.

Реальности Тов. принесли доходу 23155·25 К
На кошта адміністрациї і податки від тих реальностий як також на амортизацию оплачено зглядно списано 11873·81
а проценту від пожичок на тих реальностях оплачено . . 2876·17 14449·98 „
так, що чистий зиск виносить 8406·27 „

17)

## ПОДОРОЖ по СИЦИЛІЇ.

*(Після Тайнерта, Шинера, Брокка і др. зладив К. Вербин.)*

IX.

Малярия.—Суспільна хороба Сицилії: маффія. — Каморра. — Суспільні відносини на Сицилії в старині; богатство і нужда в теперішних часах.

(Дальше.)

Ще некористнійше, як в Італії, розвинули ся відносини на Сицилії, де середний стан горожан вже давно дуже значно був зменшив ся, і де далеко скорше як в Італії властителі великих посїлостий обрабляли ґрунти невільниками. В довгім часї мира, який настав був на Сицилії по роцї 210, закупили були сицилійскі і римскі капіталїсти дуже богато землї та завели на ній господарку великих посїлостий. Стан селяньский зменшав ся щораз більше, а в декотрих сторонах таки зовсїм був щез. Властителї великих посїлостий спроваджували невільників великими масами, а головно з Малої Азиї та із Сириї. Діодорос описує тодїшний стан на острові і розкриває перед нашими очами страшний образ. Богаті властителї більших посїлостий старали ся гулящим і розпустним житєм та своєю захланностию дорівнати римским вельможам. Они обходили ся зі своїми невільниками зле і строго а иноді допускали ся таки обурюючої лютости. Всім невільникам випалювано пятна, а на ніч замикано до окремих, призначених на то будинків. Многі мусїли працювати в кайданах. Харч і одїж були недостаточні. Молодих, сильних невільників уживано переважно за пастухів. Они їздили верхом зі своїми стадами по цїлім острові, а що їх пани про них не дбали, то они мусїли самі дивити ся, щоби якось вижити, отже пускали ся на розбої та рабунки. Бувало навіть і так, що ті пастухи збирали ся у ватаги і ночами нападали на двори і рабували. Хто їм ставив опір, того убивали. Щоби людий ще більше страшити, убирали ся они при таких нагодах в зьвірячі шкіри, іменно же у вовчі кожі. Їх зброєю були палки і довгі пастирскі списи, а з собою вели великі ґрупи своїх сильних і недобрих псів. Ночию не важив ся нїхто показати ся на гостинци, а ніякий властитель більшої посїлости не був певний свого житя в своїм дворі. (Відносини дуже подібні до тих, які суть ще й нині на Сицилії та в полудневій Італії).

Сему лиху не могли претори ніяк дати ради. Они, що правда, ловили одну або другу ватагу, але мусїли єї випускати, щоби не стягнути на себе гнів їх панів на вічні часи, а того не сьміли они вже таки зовсім робити супротив римских шляхтичів. Небезпечність на острові ставала щораз більша. Вже й зачали ся відбувати тайні сходини, на котрих невільники радили о бунтї.

В тім часї, мабуть в 135 роцї, викликала лютість одного богатого властителя більшої посїлости коло міста Енни, іменем Дамофільос, бунт, з котрого пішла велика ворохобня. Демофільос мав великі лани, множество стад рогатої худоби і богато невільників. Пишнотою та гулящим житєм хотів він перевисшити всїх Римлян на Сицилії. Єго помешканя в місті та єго двори на селї були повні дорогоцїнної знадоби а стеля в них була вкрита пурпурою. На пирах у него панував такий збиток, як колиб у якого азийского короля. Був то — як каже Позейдовіос — невільник своєї розрозкоші і злочину. Він казав ся возити по краю возом на чотирих колесах (тоді такими возами нїхто не їздив), за ним вели красні коні і єго супроводжали слуги та всїлякі облестники і полизайки. Той чоловік і єго жінка, іменем Меґаліс, обходили ся особливо люто і несправедливо зі своїми невільниками. Они карали без милосердия і не давали невільникам анї їсти, анї в що убрати ся. Коли одного разу кількох невільників майже зовсїм голих прийшло до Дамофільоса та просили єго о яку одїж, він казав їх бити буками.

Нещасливих невільників взялась розпука і они наконець змовились против Дамофільоса. Але заким ще приступили до дїла, постановили були порадити ся одного невільника, що мав славу чудотворця і пророка. Був то Сириєць Евнус, невільник якогось Антіґенеса з міста Енни. Той чоловік умів не лиш з ласки богів ворожити в снї, але й казав, що він і на яві, коли боги зішлють на него таку хвилю, видить їх перед собою, і они об'являють

Виказані в попереднім білянсї кошта устроєня 1670 К, відписані в цїлости а з мобілїй відписано 2013·33 К.

Разом виносять приходи з дочисленєм перенесених 59·15 К

| | |
|---|---|
| перенесених 59·15 К . . . | 183018·38 К |
| а розходи . . . . | 171032·84 „ |
| лишає ся отже чистий зиск . | 11985·54 К |
| Готівки було в касах . . | 30220·56 „ |
| а в почтовій щадници . . | 24709·25 „ |

з причини сподїваних більших виплат в липни с. р.

Ефектів було на 20213·92 а ефектів фонду резервового і пенсийного на 1488·62 К. Вартість реальностий зросла мимо відписів амортизацийних о 23848 32 К через закупно реальности в Самборі так, що всї наші реальности варті 345515·12 К. Довги на тих реальностях інтабульовані зийшли внаслїдок частинної сплати капіталу 1776.09 К на 66488·44 К.

Товарів на складах по цїнї закупна було на 333427 К 05 с. більше від попереднього року о 38091·37 К. Рівнож і стан дебіторів побільшив ся в централї о 4349·07 а на складах о 15986·11. Побільшенє мало головно місце в Станиславові (торговля цукром ваґонами), в Перемишли і Стрию значно збільшений торг. Цифри стану дебіторів 27747·62 (в центр.) 125164·28 (по складах) суть безперечно значні, але звичай инших купців, що дають навіть далеко більші кредити, не позволяє нам мимо всяких заходів в тім напрямі обмежили удїлюванє кредиту до такої степени, якби ми сего бажали. Сума та не єсть однак мертва а найлучшим доказом сего факт, що в протягу сего року адм. вплачено до каси на рахунки дебіторів на складах: У Львові 35295·55, Станиславові 70744·42, Перемишли 85889·42, Тернополи 15896·05, Дрогобичи 13945·87, Коломиї 15861·66, Стрию 36849·24, Снятинї 10352·45, Самборі 15141·37, Рогатинї 9342·95, Бродах 10282·23, Сяноцї 11041·49, Городенцї 9019·17, Борщеві 10976·47, Золочеві 17278·34, разом 367806·64 К.

Рубрика наперед упл. чиншу зросла на 33306·30 К. головно з тої причини, що через заплаченє чиншу наперед допоможено „Народному Домови“ в Городенцї і „Нар. Домови“, зглядно Товариству „Віра“ в Перемишли до закупна реальности, в котрих поміщено наші склади.

Вартість мобілїй наслїдком виказаного закупна спала о 1517 К. 67 сот. на 18117·32. Вклади до „Підг. Спілки“ виносили 8548·99 К. — Сума активів 968459 03 зросла від попередного року о 81606·96 К. — Удїли збільшають ся постійно. В послїднім роцї зросли о 4851 К. на 81493·60 К. Рівнож і фонди резервові та пенсийні побільшили ся відповідно о 1498·32 К. зглядно о 1097·03 К. так, що резервовий фонд виносить 27421·22 К. а пенсийний фонд 9655·89 К. — Мимо заповідженого зниженя процентової стопи з $4\frac{1}{2}$ % на 4 % вкладки не лиш не зменшили ся, але єще значно збільшили ся, бо о 74260·39, і виносять поважну суму 733663·75 К.

На невиміpений податок зарезервована сума побільшила ся о суму 522·48 К. — Дальше тої резерви не дотовано, бо уважано за вистарчаючу. Дивіденди не піднято на суму 3956·55 К. Разом сума пасивів виносить 956473·49 К. По порівнаню з активами показує ся ріжниця 11985·54 К котра то сума становить висше виказаний зиск.

Загальдий оборот виносив 6965887·10 К.

На підставі повисшого представленя вніс вкінци др. Федак в імени Совіта управляючого: Сьвітлї збори зволять рішити:

I. Предложений білянс за рік 1901/2 з рахунком страт і зисків виказуючими чистого зиску 11985·54 приймає ся до відомости;

II. поручає ся Совітови управляючому, щоби чистий зиск 11985·54 розділив по мисли §. 62. статута, та щоби титулом дивіденди від удїлів виплачував 7 %.

(Конець буде).

## Новинки.

*Львів дня 14 го падолиста 1902.*

— **Є. В. Цїсар** удїлив запомоги із своїх приватних фондів на внутрішнє украшенє нововибудованої церкви в Лисцю 200 кор., а на розширенє закладу виховавчого СС. Василиянок в Станиславові 1000 кор.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. Андрей Потоцкий поверне до Львова в суботу в ночи.

— **П. Віцепрезидент ради шкільної краєвої** др. Плажек звиджував вчера рано в товаристві краєвого інспектора п. Вол. Барановского мужеску і женьску школу ім. Цїсаревої Єлисавети у Львові.

— **Ц. к. Дирекция почт і телєґрафів у Львові** заводить з днем 16 с. м. почтові складницї в отсих місцевостях: в Залїзцях старих, брідского повіта, в Доливянах і Вовчугах, городецкого повіта, в Королику волоскім, сяніцкого повіта і в Ганушеві к. Пивничної, новосандецкого повіта. — Від того-ж дня заводить ся при почтовім урядї в Підгайчиках коло Львова тиждневo сїмразову службу листоноса сїльского для місцевостий Підгайчики, Островець, Лагодів, Погорільцї і Двориска.

— **О. Ізидор Воробкевич** (Данило Млака), звістний поет і композитор, професор сьпіву в черновецких школах, перенесений на власне жаданє в стан супочинку і надїлений при тій нагодї ордером Франц Йосифа.

— **Церкву св. Пятниць** у Львові, що була довший час за-для відновленя замкнена, отворено мин. недїлї на ново для ужитку вірних.

— **Земля на продаж.** В селї Молошковичі, яворівского повіта, є часть обшару двірского до розпарцельованя. Поля орного 300 морґів, около 50 морґів зрубів 7 до 8-лїтних. Земля чорна, легка до ораня, з малою примішкою піску. Цїна за 1 морґ 260 К. Село віддалене від: 1) Яворова, 2) Городка, 3) Янова по 2 милї. Близших інформаций удїлить місцевий парох Лев Тиховский в Молошковичах, почта Біла Гора (Weissenberg).

— **Важне для катихитів і тих, що учать релїґії в народних школах.** Третю часть практичного провідника для катихитів, в котрій поясню́є ся наука релїґії для 5 і 6 степеня зглядно для 3 і 4 кляси народних шкіл, можна набути в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійскій у Львові по цїнї 2 К 40 сот., з почтовою пересилкою о 20 сот. більше. Першу і другу часть тої книжки можна набути рівнож в згаданих книгарнях по цїнї 2 К 40 сот., а з пересилкою почтовою о 20 сот. більше.

— **Нова дефравдация.** В Городку відкрито в касї міскій дефравдацию в квотї 5000 К. Контрольора каси увязнено.

єму будучність. Дещо з того — каже Позейдоніос — що він ніби то виворожив, таки й дїйстно стало ся, але богато и не стало ся, та о тім всї мовчали, за то богато говорено о тім, що він виворожив, і то виробило єму було межи невільниками велику славу і поважанє. У темних і забобонних людий умів він ще й тим піддержати свою повагу і значінє, що вивчив ся пускати огонь з рота. Єго пан обходив ся з ним як з дурнуватим і весельчаком. Коли до него посходили ся гостї, то він кликав Евнуса, щоби той своїми фаринними штуками і дотепами розвеселяв гостий. Евнус говорив нераз свому панови, що сирийскі боги обявили єму, що він ще колись стане королем. Се пророцтво викликувало особливо богато сьміху. Антіґенес бувало питав Евнуса при при гостях, що він буде робити, коли стане королем і як буде обходити ся зі своїми давними панами. Евнус розповідав а гостї сьміяли ся і давали єму зі стола найлїпші куснї печенї та просили, щоби він, коли стане королем, в ласцї своїй згадав собі на них.

Отже до того чоловіка пішли по раду змовлені невільники Дамофільоса та питали єго, чи боги годять ся на то, що они задумали. Евнус обіцяв їм ласку богів і сказав, що їх плян удасть ся. Зараз зібрало ся, яких чотириста невільників, узброїли ся як могли і нараз о півночи впали до міста Енни. Евнус ішов попереду всїх і пускав огонь з рота. Они опанували борзо укріплене але недбало стережене місто. Невільники в містї сполучили ся з ними. Енну ограбили, жінки збезчестили, міщан взяли в неволю. Дамофільос був під ту пору на селї недалеко міста. Невільники зловили єго, били через цїлу дорогу і привели до міста та завели до театру, де тимчасом зібрало ся множество невільників, щоби єго судити. Коли Дамофільос зручною бесїдою в своїй оборонї притягнув богато на свою сторону, кинулось на него двох єго найбільше розлючених невільників і убили на місци. Тогди вибрали невільники Евнуса королем, але не для того, мов би то він відзначив ся хоробростию або здібностию на вожда, а лиш длятого, що товпа вірила в него як в пророка.

Евнус розпочав своє правлїнє від того, що велїв мало що не всїх увязнених Еннейців повбивати. Лиш тих, що колись жартом просили єго о єго королївску ласку, пустив на волю. Пощадив також і тих майстрів, що робили зброю, але змусив їх працювати для ворохобників. Евнус убив власною рукою свого пана Антіґенеса. Жінку Дамофільоса віддав невільницям, щоби зробили з нею, що хотять. Єї страшно мучили, а відтак скинули зі скали. За то обходили ся невільники з як найбільшою пощадою з донькою Дамофільоса. Дївчина, бачите, була дуже людяною, милосердила ся нераз над невільниками і помагала їм після своїх сил. Невільники стерегли єї, щоби їй що не стало ся, а відтак післали єї під сильною сторожею до єї свояків в Катанії.

Діодор чи єго запоручник Позейдоніос робить до того таку замітку: „Показало ся при тім, що невільники дїлали не з природної дикости, коли з другими обходили ся люто, а радше лиш відплачували ся за ту всю кривду, яку їм заподіяно. Чим більше той, що має власть в своїх руках, допускає ся лютости і противузаконности, тим більше зьвірским стаєсь характер підданих. Кождий, котрого судьба поставила на низькім становищи, уступаєсь добровільно високо поставленому з огляду на красу і славу, але кого позбавлять тої людяности, яка єму належить ся, той стаєсь ворогом своїх лютих гнобителїв“. — В отсім вільнодумнім безсторонним поглядї, котрий кладе вагу на людскі права невільників, пробиває ся вплив тодїшної фільософії (стоіцизму), котра учила, що люди, яко горожани сьвіта, суть всї з собою споріднені, і ставила справедливість і любов ближнього за моральний обовязок в поступованю супротив других людий.

Евнус зробив був собі формальний двір в Еннї. Він вложив собі корону на голову і назвав ся Антіохом, королем Сирийців. Якусь невільницю, свою краянку, що з ним жила, зробив він королевою. Але він і утворив раду з розважних людий, в котрій якийсь Грек, котрого яко невільника, длятого що він був родом з Ахаї, называно попросту Ахайцем, Ахайос, грав провідну ролю. Той Ахайос був без сумнїву чоловіком великих здібностий і дуже дїяльним, именно же мав великий талант орґанїзацийний і стратеґічні здібности. Евнус, знаючи власну нездібність до войскового дїла, був на стілько розумний, що іменував того Грека головним командантом.

До кількох днів зібрав Ахайос шість тисячів людий і зложив войско, котре узброїв, як було можна. Одні мали сокири і топори, серпи і пращі, другі лиш палки та рожни. На початок мусіло і того стати. З тим войском пустив ся Ахайос по краю і грабив, але старав ся о скілько було можна, не допускати до того, щоби невільники без потреби людий мучили і убивали або допускали ся яких инших злочинів. Всюди спонукав він легко многих невільників до того, що они приставали до ворохобників.

Занятє Енни і незвичайно скорий зріст ворохобнї розрушив всїх невільників на цїлім острові. Невільники в охрестности міста Акраґас зворохобили ся під проводом Кілїкійця Клеона, котрий, як кажуть, був в своїй вітчинї розбишакою, а на Сицилії став пастухом від коний. Яко такий допустив ся він неодного розбою на гостинци, та й мав убийства на своїй совісти. На чолї великої ватаги зворохоблених невільників рабував він в цїлій охрестности Акраґаса. Вільні люди, що тепер були виставлені на страшну месть тих, котрих доси так мучено, аж кров з них текла, гадали на

— **На загальних зборах руского „Товариства педаґоґічного“**, що відбули ся дня 29-ого вересня, і на надзвичайних зборах дня 1 н. с. жовтня 1902, вибрано виділ, в склад котрого входить: Всч. о. крилошанин Іван Чапельский голова, проф. Василь Білецкий містоголова, проф Андрій Алиськевич касиер, проф. Лев Гаваньский секретар, п. Ольга Барвіньска маґазинерка; проф. Ілия Кокуруда контрольор; п. Кость Паньківский референт філій; п. Іван Строньский референт закладаня бурс; проф. др. Михайло Пачовский бібліотекар; п. Ілля Чиж референт кружків педаґоґічних, проф. др. Михайло Коцюба і пан Никола Мороз.

— **Товариство „Коломийский Боян“** устроює в понеділок дня 17-го н. ст. падолиста, в салі „Народного Дому“ Вечер музичний з слідуючою програмою: 1. Лавровский: „Засьпівай ми соловію“ — хор мішаний, 2. а) Е. Вальтер: „Колисанка“; б) Мошковский: „Танець іспаньский“ ч. 5. сольо скрипкове з фортеп.; 3. Нижанковский: а) „Верніть ся сни мої“ і б) „О не забудь“ — сольо сопранове з фортеп.; 4. Січиньский: „Коби я був пташков“ — хор мужеский, 5. „ . Сольо фортепянове: 6) Матюк: „Сив сокіл“ — хор мішаний з фортеп.; 7. Січиньский: „Як вийдеш“ — сольо тенорове з фортеп.; 8. Кишакевич: „Тарасова ніч“ ч. V. хор мішаний з фортеп. Ціни місць: Крісло 1 кор., партер 60 с., для учеників 40 с. Початок о годині 8-ій вечером. Запрошень не висилає ся.

— **Нещасливі пригоди.** З Теребовлї пишуть нам: Дня 10-го падолиста с. р. о 8-ій год. рано пішов Стефан Кисіль з Плебанівки копати глину в місци заказанім. Підчас того як копав. земля нагло усунула ся, а камінь в ній вдарив з такою силою Кисїля в голову, що голова розпукла ся і нещасливий погиб на місци. — Про подібну пригоду доносять нам з Борщівщини: Дня 3-го с. м. в Гуштинку пішли Петро Юрчак і Никола Сенишин копати глину і земля їх привалила. На щастє наспіла поміч борзо і їх лиш сильно потовчених виратовано.

— **На кару смерти** засудив львівский суд присяжних Івана Мица з Олешич за скритоубийство власної жінки.

— **Згорів на вугль.** Дня 4 с м. вибух в селі Ланах, повіта львівского, огонь і згоріло 6 загород селяньских а 6 погорільців потерпіло шкоду на 5720 К. Пять з них було обезпечених на суму 3340 К. Огонь вибух о 11 год. в ночи в хаті Василя Ильковога, котрого тіло знайдено спалене на вугль на пожарници. Здає ся, що Василь Ильків був сам причиною свого нещастя, положивши ся в шопі спати з закуреним папіросом. Згоріла також пара коний і корова Василя Илькова та одна корова і безрога Илька Илькового.

— **Огонь.** Дня 6 падолиста с. р. около 2 год. рано вибух огонь в громаді Теляжи, повіта сокальского і знищив будинки господарскі та весь сегорічний добуток господарів Яцка Гресюка, Матвія Чорнія, Романа Власюка і Костя Марчука. Загальна шкода виносить 13549 К а була обезпечена всего лиш на 7010 К. Причина огню незвістна.

— **Товариство акушерок** основує ся у Львові. Перші загальні збори в тій цїли відбудуть ся дня 16 с. м. в ратушевій сали.

— **Помер** о. Іван Рошкевич, сьвященик-ювілят, з відзнаками крилошаньскими, парох в Вороні, тисьменицкого дек, дня 11 падолиста в 85 році житя і 61 р. сьвященьства.

## Телеґрами.

**Відень** 14 падолиста. З причини нездоровля Цісаря прибуде Сель завтра до Відня, аби здати Цісареви справу з ситуациї на Угорщині. Цісар мав поїхати до Угорщини, однак в наслідок недуги подорож відложено.

**Будапешт** 14 падолиста. Войскова комісия угорского сойму приймила закон о побільшеню контингенту рекрутів в загальній дискусиї. В подрібній дискусиї зажадали опозицийні бесідники заведеня мадярского язика в тій части армії, котра стоїть на Угорщині. Міністер гонведів ґен. Фаєрварі заявив, що то неможливе.

**Брукселя** 14 падолиста. Потверджує ся вість, що король Бельгії Леопольд зрече ся престола в користь кн. Альберта.

**Лєн** 14 падолиста. Число гірничих робітників, котрі повернули вчера до роботи в окрузї Па-де-Кале, виносить 21.000.

**Букарешт** 14 падолиста. Король румуньский Кароль повернув вчера з Болгариї.

хвильку, що ватаги Клеона і Евнуса нападуть одна на другу, та будуть взаімно себе побивати. Але Клеон мав на стілько розваги, що в інтересі єдности ворохобників піддав ся зі своїми пять тисячами мужа безусловно Евнусови і вдоволив ся становищем полководця. То стало ся в яких трийцять днів по вибуху ворохобнї. Зараз по тім приїхав з Риму претор Гіпсайос на Сицилію. З войском в силї пять тисячів мужа зачепив він ворохобників, але ті его побили. По тій побіді розширила ся ворохобня майже на цїлий остров. Число ворохобників зросло до 200.000 мужа. Та й більші міста як: Акраґас, Тавроменїон а навіть важна Мессана попали ся тепер в руки невільників. Тим зискали они сполучене з морем і можність перекинути жарево ворохобні і до других країв.

Вість о успіхах невільників і о державі Евнуса рознеслась борзо. В многих сторонах Італії і Греції проявив ся грізний рух серед невільників. В Сіннесї і Мінтурнах прийшло до явної ворохобні, котру здушено проливом крови. В Сіннесї страчено чотири тисячі невільників. В Аттиці викрито заговір, до котрого приступило було тисяч невільників. Також і в Дельос і других містах, а навіть в самім Римі викрито ще в пору заговори або здушено таки в самім зародку. На Сицилії вільний пролетарият симпатизував з ненависти до богачів з ворохобниками та поступав спільно з ними. Той пролетарият робив більше лиха як невільники. Сі послідні уважали на то, щоби им не вийшли запаси і длятого не палив ані дворища і зложене там збіже ані не перешкаджав хліборобам в їх роботі, а тамті противно, в сліпій злости та із самої охоти нищеня палили все. Спустошено остров страшнїйше як в пунійских війнах.

Положенє стало так грізне, що сенат римский в році 134 вислав на Сицилію конзуля Фульвія Флякка з войском. Але той не міг нічого вдіяти. Єго наслідник Кальпурній Пізо міг в році 133 повеличати ся першим більшим успіхом, бо здобув Мессану. З великим трудом перебив ся аж до Енни і взяв ся до облоги резиденциї короля невільників. Невільники боронили ся завзято і устоялись в місті. Кілька ручок від кидальниць (машин до киданя каміня на місто) з іменем конзуля Пізо, які знайдено коло Енни, походять з тодїшної завзятої борби.

Аж в третім році правильно веденої війни, прийшов конець державі невільників. Конзуль Рупілій мав під своїм проводом так значну силу войска, що міг загнати невільників в оба укріплені міста, Тавроменїон і Енну, і там їх замкнути. В Тавроменїон боронили ся невільники з розпуки хоробро до послідної хвилї. В місті настав був так страшенний голод, що они різали жінки і діти та їли. Аж наконець якийсь сирийский невільник зрадив своїх і конзулеви удало ся взяти кріпость. Всіх невільників, які були в місті, велів конзуль стратити в той спосіб, що їх скидано із скали. Відтак пустив ся він з цїлою силою до Енни. Та й се місто здобув аж по довшім часї і то через голод і зраду. Клеон погиб в борбі підчас випаду з міста, а Евнус втік, але его зловили і він згинув у вязници. В сих борбах а відтак і через страченя в Тавроменїонї і Еннї наложило головою 20.000 невільників. Віддїли войска ходили опісля по цїлім острові убивали ворохобників, що пустились були в розтїч, і ватаги розбишаків.

(Дальше буде).

## Надіслане.

В місяци січни с. р. пішов десь шукати роботи Илько Каміньский, син Михайла, родом з Мельниці, літ 19 обр. гр. кат., челядник ковальский, високий, з лиця білий, має знак на лици від удару коня. Коли би хто знав, де він єсть, нехай напише зараз до Дим. Каміньского, півця церковного у Волківцях ad Борщів, почта Борщів, неоплаченим листом, а дістане за то нагороду.

— **„Як почуєш в ночи“** — твір музичний Дениса Січиньского, на тенор, в супроводі фортепяна (слова І. Франка із „Зівялого листя“), появив ся накладом „Музичного видавництва станиславівского Бояна“). Ціна 60 сот. (не 30, як хибно надруковано). Дістати можна в Чернівцях, в книгарні Пардіньского.

— **Параця.** Такий єсть заголовок комедиї в 3 актах зі сьпівами, з під пера п. Льва Лопатиньского. Книжку сю можна дістати або у автора або у накладника п. С. Горука, площа Домбровского ч. 1. по ціні 2 К за примірник. На почтову пересилку треба долучити 10 сот. За послїплатою не висилає ся.

— **Движиму азбуку**, або прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня, видану через п. Гр. Блїя до ужитку в школах народних, набути можна в краєвій витворчо-гандлевій Спілці приборів шкільних у Львові, ул. Паньска ч. 21 по зниженій ціні 8 К за комплет.



**КОБЗАР.** Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарнї В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефон число 569).